

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Bariéry z.s.
se sídlem Novákových 1359/19, Praha 8,

proti

žalovanému

Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2 – Nové Město,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2019, č. j. MPSV-2019/123689-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce dne 28. 1. 2019 požádal Úřad práce ČR - krajskou pobočku úřadu práce v hl.m. Praze (dále jen „úřad práce“) o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce (dále jen „příspěvek“) za 4. čtvrtletí roku 2018 a o jeho zvýšení dle ust. § 78 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). V předmětné žádosti o příspěvek požadoval příspěvek dle ust. § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti ve výši 93 834 Kč, zvýšený příspěvek dle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti ve výši 14 012 Kč a paušální částku ve výši 9 000 Kč, v žádosti specifikoval, že zvýšené správní náklady činily 4 724,82 Kč a náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů činily 9 288 Kč.
2. Dle seznamu zvýšených správních nákladů spojených se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením (dále také jen „OZP“) žalobce požádal o zvýšený správní náklad spojený s ověřováním statutu invalidity, s pracovní asistencí, přípravou podkladů pro žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, a to ve výši 1 574, 94 Kč (za říjen 2018), 1 574, 94 Kč (za listopad 2018) a 1 574, 94 Kč (za prosinec 2018).
3. Rozhodnutím úřadu práce č. j. ABA-T-91/2019, ze dne 16. 4. 2019, nebyl žalobci podle ust. § 78a odst. 3, 6, 7, 8 písm. c) a 8 písm. e) zákona o zaměstnanosti, poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 4. čtvrtletí roku 2018 a) ve výši 0,00 Kč podle ust. § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti, b) ve výši 4 724,82 Kč podle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti, celkem ve výši 4 725 Kč.
4. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl zamítavě žalobou napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. V podané žalobě žalobce podrobně vylíčil průběh správního řízení a navrhl zrušení vydaného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
6. Jak uvedl, nárok na zvýšení příspěvku je řešen v zákoně o zaměstnanosti, který v § 78a odst. 3 uvádí, že *“zaměstnavatel může v žádosti o poskytnutí příspěvku uplatnit nárok na zvýšení příspěvku na další náklady vynaložené zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádá, nejvýše však o částku představující rozdíl mezi částkou 12 000 Kč a příspěvkem poskytnutým podle odstavce 2 měsíčně na jednoho zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. a) nebo b).“* Tento nárok žalobce uplatnil s tím, že v souladu s tímto ustanovením žádal o rozdíl mezi částkou 12 000 Kč a příspěvkem poskytnutým podle odstavce 2 měsíčně na jednoho zaměstnance. Přitom splnil legislativní požadavek, aby se nejednalo o zaměstnance se zdravotním postižením pracujícího mimo pracoviště zaměstnavatele nebo o zaměstnance agentury práce, který je osobou se zdravotním

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

postižením a je dočasně přidělen k výkonu práce k uživateli. Úřad práce nerozporuje vypočtený rozdíl mezi částkou 12 000 Kč a příspěvkem poskytnutým podle odstavce 2 měsíčně na jednoho zaměstnance ani splnění obou legislativních výše uvedených požadavků.

7. Nárok na zvýšení příspěvku je dále řešen v § 78a odst. 12 kde se uvádí, že *“za další náklady, o které lze zvýšit příspěvek podle odstavce 3, se považují: písmeno a) zvýšené správní náklady ve výši 4 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku.”*
8. K ustanovení § 78a odst. 12 písm. a) vydal úřad práce pro potřeby zaměstnavatelů více než 50 % OZP dokument, kterým podává bližší vysvětlení, tzv. *“Změny v systému podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením od 1. 1. 2018.”*, který byl zaslán jako příloha k dopisu úřadu práce datovaného dnem 29. 12. 2017. V tomto dokumentu je v oddíle Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce v bodě 8. uvedeno následující:
9. Zvýšenými správními náklady mohou být náklady vynaložené na:
 - a) *vedení personální, mzdové nebo sociální agendy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením,*
 - b) *komunikaci se státními orgány a dalšími subjekty v souvislosti se zaměstnáváním OZP (např. náklady na komunikaci s ÚP ČR pro zajištění agend k OZP),*
10. V souladu s výše uvedenými pravidly stanovenými úřadem práce, tak žalobce uplatňoval jako zvýšené správní náklady mimo jiné i zpracování žádosti o příspěvek v rámci komunikace s úřady související se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením, dále ověřování statusu zaměstnanců, uplatňování tzv. odpočtu zdravotního pojistného při výpočtu čisté mzdy, zabezpečování potřebné pracovní asistence včetně její evidence.
11. Přestože legislativní rámec a nová pravidla stanovená úřadem práce se neměnily od počátku roku 2018 a úřad práce schvaloval zvýšení příspěvku na zvýšené správní náklady spojené s přípravou podkladů pro žádost o příspěvek a zpracování a pro ověřování statusu zaměstnanců, uplatňování tzv. odpočtu zdravotního pojistného při výpočtu čisté mzdy, zabezpečování potřebné pracovní asistence pro 1., 2. a 3. čtvrtletí roku 2018, úřad práce dopisem ze dne 28. 3. 2019 žalobci e-mailem sdělil, že již nebude možné proplatit vynaložené správní náklady pro období 4. čtvrtletí 2018 s tím, že již jsou k tomu rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, ve kterých se opírají o znění ust. § 79 odst. 3 správního řádu, a to, že nestanoví-li zákon jinak, nese účastník své náklady. V zákoně o zaměstnanosti toto upraveno není, takže platí správní řád.
12. Správní orgán tedy začal předmětné ustanovení správního řádu interpretovat a uplatňovat zcela odlišným způsobem a začal vydávat zcela opačná rozhodnutí s nepřiznáním zvýšeného příspěvku pro zvýšené správní náklady. Úřad práce tak porušil ustanovení správního řádu § 2 odstavec 4, podle něhož správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
13. Znění ust. § 79 odst. 3 správního řádu, a to, *„nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady“*, nevylučuje podle názoru žalobce možnost poskytnutí dotace (tedy příspěvku) pro účastníka řízení na financování jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

nákladů, a předmětné ustanovení správního řádu tak nemůže být samo o sobě důvodem k zastavení této dotace se zpětnou platností. Nezakládá tedy důvod ke změně dosavadní praxe úřadu práce.

14. Žalobce uzavřel, že pro nárok na zvýšený příspěvek pro zvýšené správní náklady splnil všechny podmínky, které žalovaný ani rozporuje.
15. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobci, byla poskytována řada služeb, které jsou hrazeny paušálem, není však patrné, jaké jsou náklady za jednotlivé úkony. Aby bylo možné požadovaný zvýšený příspěvek zákona o zaměstnanosti přiznat, musely by být jednotlivé úkony vyčísleny a stanoveno jejich ohodnocení, aby mohla být přezkoumána jejich účelnost, a uvěřeno, zda se skutečně jedná o náklad podle § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti. Z částky 1 575 Kč za měsíce říjen, listopad a prosinec 2018 není známo, za jaký konkrétní úkon byla částka vynaložena. V objednávce ani na faktuře není stanoveno, kolik a za jakou službu bude účtováno. Z těchto dokladů nevyplývá, zda a jak byla fakturovaná částka realizována.
16. Žalovaný neučinil sporným, že vedení personální mzdové nebo sociální agendy zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a komunikace se státními orgány v souvislosti se zaměstnáváním osob se zdravotním pojištěním, je nákladem podle § 78 a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, musí však být prokázáno, že tento náklad by nevznikl, pokud by zaměstnavatel osoby se zdravotním postižením nezaměstnával.
17. Náklady na zpracování žádosti je nutné podřadit pod náklady účastníka správního řízení podle § 79 odst. 3 správního řádu. Žalovaný k tomu dále uvedl, že je zjevně v rozporu se smyslem a účelem příspěvku, aby namísto podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením byly peněžní prostředky vynakládány na úhradu nákladů na samotné podání žádosti o příspěvek.
18. Pokud jde o námitku žalobce, že Úřad práce popřel zavedenou správní praxi, žalovaný uvedl, že rozhodovací právní praxe správního orgánu prvního stupně není pro žalovaného závazná s ohledem na princip dvojinstančnosti správního řízení. Protiprávní postup správního orgánu nemůže dlouhodobou právní praxi založit. Neposkytování příspěvku na náklad za zpracování a podání žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením zůstává nejméně ode dne 1. 1. 2018, kdy vstoupil v účinnost zákon č. 327/2017 Sb., kterým se mění zákon o zaměstnanosti neměnná a žalovaný setrval na závěru, že v daném případě jde o náklad účastníka správního řízení, který si nese sám.
19. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný nepřímou připouští, že přinejmenším část z předmětných správních nákladů by mohla být žalobci správním orgánem refundována.
20. Žalovaný se vyhýbá konkrétnímu označení části správních nákladů, které by mohly být správním orgánem přece jen proplaceny. Zároveň neuvádí, že jím citované ust. § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti má dva následující body:
 1. *mzdové náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů v základním pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli, a to v rozsahu odpovídajícím počtu hodin odpracovaných provozními zaměstnanci nebo pracovními asistenty při pomoci zaměstnancům, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo*
 2. *náklady na zajištění pracovních asistentů v případě, že se nejedná o zaměstnance téhož zaměstnavatele,*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

21. V případě čtvrtého čtvrtletí 2018, byla pracovní asistence zaměstnankyně žalobce L. S. zajišťována v měsíci listopad a prosinec 2018 zaměstnancem s.r.o. Meisterkoch, tedy v tomto případě lze uplatnit shora uvedený bod 2. *“náklady na zajištění pracovních asistentů v případě, že se nejedná o zaměstnance tébož zaměstnavatele.”*
22. Žalobce předpokládá, že v tomto případě by neměly být správním orgánem proplaceny pouze měsíční odměny pracovního asistenta ve výši 1500 Kč, ale i správní náklady související se zajištěním tohoto pracovního asistenta, tedy agenda související s jeho zaměstnáváním u s.r.o. Meisterkoch, přičemž tento pracovní asistent poskytoval výhradně služby pouze žalobci.
23. Žalobce dále odkázal na emailovou korespondenci se žalovaným s tím, že emailem ze dne 28. 3. 2019 byl informován, že správní náklady nelze proplatit. V tomto emailu ze dne 28. 3. 2019 úřad práce uvádí, že *“bohužel nebude možné proplatit vynaložené správní náklady. Jsou k tomu již rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, ve kterých se opírají o znění ustanovení § 79 odst. 3 správního řádu...”*
24. Dále úřad práce zaslal na dotaz žalobce v příloze emailu ze dne 5. 4. 2019 pokyn rozesílaný zaměstnancům úřadu práce dne 1. 2. 2019, ze kterého plyne, že ze všech podaných žádostí (tedy včetně žádosti z.s. Bariéry) lze uznat jako zvýšené správní náklady platby parkovného pro OZP a výtahové plošiny.
25. Dále na dotaz žalobce úřad práce emailem ze dne 8. 4. 2019 uvádí, že *“bohužel je to tak. Ze správních nákladů proplácíme revize plošin pro vozíčkáře.”*
26. Z korespondence se správním orgánem, lze podle žalobce usoudit, že ještě počátkem roku 2019 neměl správní orgán zcela jasno, jak v případě uznávání nároku na zvýšení příspěvku na zvýšené správní náklady postupovat, přestože změny zmiňované žalovaným nastaly již k počátku roku 2018. Žalobce namítl, že pokud úřad práce proplácí revizi plošiny pro vozíčkáře a nikoli jen odměnu pro pracovníka organizace provádějící službu revize plošiny pro vozíčkáře, pak by jistě měl úřad práce proplatit i celou službu zajištění pracovní asistence (podle výše citovaného bodu 2 ust. § 78a odst. 12 písm. a) a nikoli pouze odměnu pro pracovního asistenta zaměstnaného organizací poskytující službu zajištění pracovní asistence, jakou je v předmětném sporu firma Meisterkoch s.r.o.
27. Dále žalobce uvedl, že až pokynem ze dne 1. 2. 2019 bylo pracovníkům úřadu práce sděleno, že náklady na zpracování žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením není možné zahrnout pod zvýšené správní náklady, které je možné refundovat.
28. Žalobce s odkazem na § 37 správního řádu uvedl, že pokud se tedy v roce 2018 a počátkem roku 2019 měnil přístup úřadu práce ke změnám platným od počátku roku 2018, tím spíše by měl úřad práce jako správní orgán vzhledem k nastalým změnám v posuzování žádosti vyzvat žadatele k příslušnému konkrétnímu doplnění v dokladování zvýšených správních nákladů, aby rozklíčoval, které z nich je možné proplatit a které nikoli, namísto strohé informace, že předložené zvýšené správní náklady nebude možné proplatit.

III. Posouzení žaloby

29. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalobkyně byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
30. Skutkový stav byl mezi stranami nesporný, proto jej soud pouze ověřil ze spisového materiálu, z něhož zjistil tyto podstatné skutečnosti: Dne 28. 1. 2019 žalobce požádal úřad práce o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 4. čtvrtletí roku 2018 a o jeho zvýšení dle ust. § 78 odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Dnem podání žádosti žalobcem bylo zahájeno správní řízení v předmětné věci.
31. Žalobce v předmětné žádosti o příspěvek požadoval příspěvek dle ust. § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti ve výši 93 834 Kč a zvýšený příspěvek dle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti ve výši 14 012 Kč a paušální částku ve výši 9 000 Kč. Žalobce v žádosti specifikoval, že zvýšené správní náklady činily 4 724,82 Kč a náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů činily 9 288 Kč.
32. Dle seznamu zvýšených správních nákladů spojených se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením žalobce požádal o zvýšený správní náklad spojený s ověřováním statutu invalidity, s pracovní asistencí, přípravou podkladů pro žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, a to ve výši 1 574, 94 Kč (za říjen 2018), 1 574, 94 Kč (za listopad 2018) a 1 574, 94 Kč (za prosinec 2018).
33. Žalobce během správního řízení doložil Objednávku č. 3 ze dne 14. 10. 2018 pro společnost Meisterkoch s.r.o. IČ: 27880851, Novákových 1359/19, Libeň, 180 00 Praha 8, jednatel MUDr. J. Č., jejímž předmětem bylo poskytnutí služeb - administrativní správa agendy Bariéry z.s. za měsíce říjen 2018, listopad 2018 a prosinec 2018, tato obsahuje bližší popis služeb, je stanovena jednotná měsíční cena ve výši 1 575 Kč. Bližší popis služeb obsahuje položky jako ověřování invalidního statusu zaměstnanců, zajištění pracovní asistence a související agenda, provedení odpočtu zdravotního pojistného, příprava podkladů pro žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání OZP a zpracování. Dále je doložena faktura č. 4Ba/2018 - dodávka služby v celkové výši 7 725 Kč. Rozepsány jsou položky administrativní správy a pracovní asistence pro L. S.
34. Dne 28. 3. 2019 úřad práce žalobci e-mailem sdělil, že nebude možné proplatit vynaložené správní náklady. Jsou k tomu již rozhodnutí žalovaného, ve kterých se opírají o znění ust. § 79 odst. 3 správního řádu, a to, nestanoví-li zákon jinak, nese účastník své náklady. V zákoně o zaměstnanosti toto upraveno není, takže platí správní řád. Dále úřad práce žalobce vyzval k doplnění mzdových listů pracovní asistentky paní Ch. Úřad práce žalobci dále sdělil, že v současné době urgoval PSSZ o potvrzení bezdlužnosti k 31. 12. 2018. Úřad práce žalobce vyzval, aby opravený jmenný seznam i vlastní žádost včetně mzdových listů

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zaslal prostřednictvím datové schránky, a sdělil, že po doručení potvrzení od PSSZ bude možné vydat rozhodnutí o poskytnutí příspěvku.

35. Přípisem ze dne 9. 4. 2019 úřad práce žalobce vyrozuměl, že žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 4. čtvrtletí 2018 ze dne 28. 1. 2019 je ve stavu skončení dokazování před vydáním rozhodnutí, žalobce informoval, že v průběhu správního řízení byly zjištěny následující skutečnosti bránící vyhovění žádosti v plném rozsahu. Jsou požadovány správní náklady na úhradu nákladů vynaložených zaměstnavatelem na administrativní činnost. Ve smyslu ust. § 79 odst. 3 správního řádu nese účastník řízení své náklady sám. Žádná „Informace zaměstnavatele“ na přelomu let 2017/2018 by neměla jít nad rámec zákona. Zákon o zaměstnanosti neřeší úhradu nákladů na podání žádosti o příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením, takže platí správní řád, tak jak je výše uvedeno. V uvedeném přípisu dal úřad práce žalobci možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům, a to včetně způsobu jejich opatření, popř. navrhnout jejich doplnění, a to ve lhůtě do 18. 4. 2019 s tím, že po uplynutí této lhůty bude postupováno podle ust. § 78a zákona o zaměstnanosti. Žalobce se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.
36. Po provedeném správním řízení bylo dne 17. 4. 2019 vydáno rozhodnutí, jehož I. výrokem byl žalobci dle ust. § 78a odst. 1, 2, 3, 4, 5 a 8 písm. a) zákona o zaměstnanosti poskytnut příspěvek za 4. čtvrtletí roku 2018 ve výši 93 834 Kč dle ust. § 78a odst. 2 zákona o zaměstnanosti a ve výši 18 288 Kč dle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti, celkem ve výši 112 122 Kč, a současně žalobci II. výrokem nebyl dle ust. § 78a odst. 3, 6, 7, 8 písm. c) a 8 písm. e) zákona o zaměstnanosti poskytnut příspěvek 4. čtvrtletí roku 2018 ve výši 4 724,82 Kč podle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti, celkem ve výši 4 725 Kč.
37. Výrok II. napadeného rozhodnutí úřad práce odůvodnil tak, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že další uplatňované náklady dle ust. § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti v celkové výši 4 724,82 Kč, lze uznat do zvýšeného příspěvku podle ust. § 78a odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Dle ust. § 79 odst. 3 správního řádu si účastník řízení své náklady nese sám. Náklad vzniká v důsledku toho, že zaměstnavatel plánuje podat žádost o příspěvek, a proto se jedná jednoznačně o náklad přímo související s podáním dané žádosti. Jedná se o náklady jednoznačně související s podáním žádosti. Přiznání těchto nákladů je zjevně v rozporu se smyslem a účelem daného příspěvku, aby na místo podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením byly peněžní prostředky vynakládány na úhradu nákladů na samotné podání žádosti o příspěvek. Správní orgán nerozporuje, že se jedná o náklad, který se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením souvisí, nejedná se však o přímý náklad plynoucí ze zaměstnávání, z výkonu činnosti těchto zaměstnanců se zdravotním postižením. Úřad práce dále konstatoval, že žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí a byla mu dána možnost se k nim vyjádřit. Žalobce tuto možnost nevyužil. Napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 17. 4. 2019.
38. V přípisu ze dne 17. 4. 2019 žalobce uvedl, že se vzdává práva na odvolání do výrokové části I. napadeného rozhodnutí a že si ponechává právo na odvolání do výrokové části II. napadeného rozhodnutí.
39. Dne 1. 5. 2019 žalobce podal proti II. výroku napadeného rozhodnutí včasné odvolání. Rozhodnutím žalovaného č. j.: MPSV-2019/123689-421/1, ze dne 2. 10. 2019 bylo odvolání žalobce zamítnuto a výše uvedené rozhodnutí úřadu práce potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

40. Podle § 78a odst. 3 věty druhé zákona o zaměstnanosti v rozhodném znění, *zaměstnavatel může v žádosti o poskytnutí příspěvku uplatnit nárok na zvýšení příspěvku na další náklady vynaložené zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v kalendářním čtvrtletí, za které o poskytnutí příspěvku žádá, nejvýše však o částku představující rozdíl mezi částkou 12 000 Kč a příspěvkem poskytnutým podle odstavce 2 měsíčně na jednoho zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. a) nebo b).*
41. Podle § 78a odst. 12 písm. a) téhož zákona, *za další náklady, o které lze zvýšit příspěvek podle odstavce 3, se považují zvýšené správní náklady ve výši 4 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku.*
42. Podle § 78a odst. 8 písm. e) téhož zákona, *krajská pobočka Úřadu práce vydá rozhodnutí o neposkytnutí zvýšení příspěvku podle odstavce 3 nebo jeho části v případě, že další náklady nebudou prokazatelně souviset se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením.*
43. Podle § 78a odst. 12 písm. b) bodu 1. téhož zákona, *za další náklady, o které lze zvýšit příspěvek podle odstavce 3, se považují náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů, kterými jsou mzdové náklady provozních zaměstnanců a pracovních asistentů v základním pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli, a to v rozsahu odpovídajícím počtu hodin odpracovaných provozními zaměstnanci nebo pracovními asistenty při pomoci zaměstnancům, kteří jsou osobami se zdravotním postižením.*
44. Městský soud v Praze konstatuje, že náklady na vedení mzdové agendy osob se zdravotním postižením mohou být obecně považovány za zvýšené správní náklady ve smyslu § 78a odst. 12 písm. a) zákona o zaměstnanosti, pro přiznání příspěvku na zvýšené správní náklady je však nutno prokázat, že tyto náklady by nevznikly, pokud by žalobce zaměstnávala místo osob se zdravotním postižením osoby bez zdravotního postižení. Tento požadavek vyplývá ze samotné podstaty příspěvků dle § 78a zákona o zaměstnanosti, jejichž obecným smyslem je „stimulovat zájem podnikatelů o zaměstnávání osob se zdravotním postižením a kompenzovat případné snížené výnosy a zvýšené náklady z důvodu jejich zaměstnávání“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46). Proto platí, že příspěvek na zvýšené náklady může být přiznán pouze tehdy, pokud jsou náklady vynaloženy důvodně, jinak řečeno pokud jsou nezbytným výdajem při zaměstnávání osob se zdravotním postižením.
45. K obdobným závěrům dospěl městský soud již v rozhodnutích týkajících se skutkově obdobných věcí a to v rozsudku ze dne 10. 12. 2020, č. j. 4 Ad 8/2020- 53, a ze dne 26. 10. 2021, č. j. 9Ad 11/2020 – 77.
46. Jak uvedl zdejší soud v uvedeném rozsudku ze dne 10. 12. 2020, č. j. 4 Ad 8/2020- 53, „(...) V opačném případě by zaměstnavatelům vznikala neodůvodněná finanční výhoda, která by neodpovídala nárokům na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Rovněž je třeba připomenout, že příspěvek je poskytován ze státního rozpočtu na základě žádosti, proto břemeno důkazní spočívá na zaměstnavateli jakožto žadateli o příspěvek, který je tak povinen prokázat výši i nezbytnost výdajů.“
47. Městský soud se se závěry obou uvedených rozsudků ztotožnil a neshledal důvod, pro který by bylo nutno odklonit se od zde předestřené argumentace.
48. Pokud jde o konkrétní žalobní námitky, je třeba předně konstatovat, že spor je důsledkem změny právní úpravy, kdy v původním znění (§78 odst. 3 zákona o zaměstnanosti) zákon umožňoval zvýšení příspěvku o částku odpovídající dalším nákladům vynaloženým

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v paušální výši. Jelikož výklad nové právní úpravy (k němuž se přiklání i správní soudy) řadí tyto výdaje pod náklady účastníka správního řízení, nelze správnímu orgánu vyčítat nenadálou změnu zavedené správní praxe, rozpornou s § 2 odst. 4 správního řádu (zásadou ochrany legitimního očekávání).

49. K námitce žalobce, že žalovaný, respektive úřad práce, pochybil, pokud jej nevyzval k doplnění podané žádosti, městský soud předně konstatuje, že obecně platí, že v řízení zahajovaném na žádost, je to žadatel, kdo nese odpovědnost za správnost a úplnost žádosti a k ní dokládaných podkladů.
50. Jak se podává z obsahu správního spisu, úřad práce dal žalobci možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům, a to včetně způsobu jejich opatření, popř. navrhnout jejich doplnění, a to ve lhůtě do 18. 4. 2019 s tím, že po uplynutí této lhůty bude postupováno podle ust. § 78a zákona o zaměstnanosti. Žalobce se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil. Žalobce neodůvodnil a nedoložil zvýšené správní náklady ani v podaném odvolání.
51. Podle § 82 odst. 4 správního řádu, *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
52. Zásada koncentrace řízení vychází z toho, že správní řízení se má zásadně odehrávat před správním orgánem prvního stupně. Jedná se tak o procesní institut, který je součástí komplexu práv a povinností účastníka řízení a povinností správního orgánu v řízení v prvním stupni.
53. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008-115, uvedl: „[u]platní se (pozn. ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu) *však typicky u řízení zahajovaných na návrh, tedy řízení o žádosti. V nich je koncentrace řízení plně na místě: je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady. Nemožnost přinášet nová tvrzení a návrhy důkazů v odvolání je tak jen důsledkem žadatelovy nečinnosti a nedostatečného poskytování součinnosti správnímu orgánu I. stupně*“.
54. Bylo na žalobci, aby již v rámci komunikace s úřadem práce žádost doplnil, případně aby svou argumentaci uplatnil v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí a nejpozději pak spolu s podaným odvoláním. Pokud tak neučinil, nelze se dovolávat poučovací povinnosti správního orgánu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
56. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 29. březen 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.